

กระเจียวบัว

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Curcuma sparganifolia* Gagnep.

ชื่อพื้นเมือง กระเจียวหางนกยูง (นครราชสีมา); กระเจียวบัว (ภาคกลาง)

ชื่อวงศ์ ZINGIBERACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น กระเจียวบัวเป็นไม้ล้มลุก มีเหง้ากลมอยู่ใต้ดิน รากอวบอยู่รวมกันเป็นกระจุก บางครั้งเป็นก้อนกลม เป็นส่วนที่สะสมอาหาร

ใบ ใบเดี่ยว ออกมาจากเหง้าชูขึ้นมาเหนือพื้นดินสองใบพร้อมกัน รูปใบหอก ปลายใบแหลม สีเขียวอ่อน โคนใบสอบเรียว

ดอก ดอกออกเป็นช่อ รูปทรงกระบอก ประกอบด้วยใบประดับซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ใบประดับที่โคนช่อสีเขียว ใบประดับที่ปลายสีขาวหรือชมพูเข้ม คล้ายสีกลีบบัว ออกดอก เดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ดอกอ่อน รับประทานเป็นผักสดจิ้มน้ำพริกและอาหารจำพวกลาบ ก้อย

รส จืด

การขยายพันธุ์ เหง้า